

Kleine rivieren

Tim Jansen vist in de winter graag op barbeel op de kleinere rivieren in binnen- en buitenland. De grote rivieren zijn 's winters niet de meest productieve plek, maar door de kleinere stromen op te zoeken weet Tim zijn ijskoude barbelen telkens weer te vangen...

In de maanden oktober en november bereiden de barbelen zich voor op een lange en koude winter. Instinctief eten ze gretiger om de nodige reserves op te bouwen. Dit klinkt logisch en in mijn beleving klopt het ook. Net zoals andere zoetwatervissen is de barbeel koudbloedig. Hoe lager de watertemperatuur, des te trager de hartslag en de stofwisseling. Makkelijker gezegd: hoe hoger de tempe-

ratuur des te actiever ze zullen zijn en dat resulteert dan in meer voedselopname. Bij die temperatuurverschillen die de veranderingen in aasgedrag veroorzaken, kan het soms om een verschil van slechts enkele graden gaan. Let hier dus op, want wanneer het in een winterse week een paar graden warmer is, zal het aasgedrag veel actiever zijn. Voor mij zijn juist deze dagen dan ook heel belangrijk en ik zorg ervoor dat ik bij

een kleine temperatuurstijging in de winter aan de waterkant te vinden ben. Het tegengestelde is ook van toepassing: als de temperatuur zakt, blijf ik thuis!

KLEIN OF GROOT?

In de winter zie je mij niet op de grote rivieren, die laat ik links liggen. Ik heb er jarenlang veel tijd geïnvesteerd om barbeel te vangen, maar werd zelden beloond. Of de barbelen

Let op de temperatuur in de winter, want een paar graden warmer zet de barbelen aan tot azen...

Als de temperatuur zakt, blijf ik thuis!

zich verplaatsen naar diepere of specifieke delen van de rivieren is mij onbekend; het blijkt gewoon erg lastig om ze dan te vangen. Vandaar dat ik liever mijn tijd investeer in de kleinere rivieren in binnen- en buitenland. Juist die kleinere rivieren blijken wel vis op te leveren tijdens de wintermaanden. Tevens is zo'n avontuur in Duitsland of België ook nog eens een leuk uitstapje en een prettige bijkomstigheid. Wanneer de watertemperatuur weer boven de 12 graden Celsius uitkomt, dan ga ik weer naar de grote jongens die in de Waal of de IJssel zwemmen.

METEN IS WETEN

Ik heb gedurende een behoorlijk lange periode op mijn visdagen de watertemperaturen gemeten. Ik dacht dat me dat veel nuttige informatie zou opleveren. Deels is dit ook waar, maar makkelijker is het om de omgevingstemperatuur te volgen. Een week lang goed weer met een stijging qua temperatuur is bijna altijd goed voor succes. Ik volg ook nationale en internationale websites om de temperaturen goed in de gaten te houden. Ook de windrichting en windkracht zijn

Een 6 kilo vis op een kleine winterse rivier!

hierbij belangrijk. Logisch ook, want de bovenlaag van het water wordt bij een hogere temperatuur vanzelf iets opgewarmd. Als deze 'verwarmde' golven tegen de oever komen, dan zullen ze zich weer verdelen over de onderste waterlagen en de gemiddelde temperatuur iets verhogen. Een combinatie van al deze factoren (met handige en eenvoudige hulpmiddelen) leidt ertoe dat je beter

kunt inschatten hoe het aasgedrag van barbeel zich zal voltrekken.

WATERSTAND EN STEKKEN

In de wintermaanden heb je zelden met 'zomer' waterstanden te maken. De stekken die in de zomer goed zijn, laat ik in de winter dan ook vaak links liggen; je kunt er domweg niet bij. Maar de barbeel is nog wel in de

Ze blijven in ieder geval oersterk, ook in de winter.

IN DE OLIJE

Bij het barbeelvissen is een flavour op oliebasis een echte aanrader. Flavours op basis van water laten de haakpellets oplossen en dat wil ik niet, in tegenstelling tot de voerpellets. Ik laat de aaspellets vaak maandenlang in de olie liggen zodat ze compleet doordrenkt zijn. Je snapt wel, dat creëert een prima geurspoor...

buurt van deze stekken. Daarom is het heel belangrijk om, in de zomer bij laag water, tijd te besteden aan de oeverzones. Deze vormen bij hoger water in de winter vaak potentiële stekken, die niet ver van de zomersstekken af liggen. Denk aan steenstort of andere obstakels die bij hoog water een veilig onderkomen zijn voor de barbeel. Het verkennen van rivieroeveren tijdens laag water is voor mij een leuke en leerzame bezigheid. Het heeft me in de wintermaanden zeker geholpen om toch barbeel te vangen. En juist op de kleinere rivieren is dit beslist een doorslaggevende factor.

AASKEUS EN VOER

In de winter is de waterkleur vaak donkerder. Ik houd hiervan, hoewel er ook veel vissers zijn die dit niet zien zitten. Geef mij echter maar lekker troebel water, ik wil niets liever. Ik gebruik in die omstandigheden bij voorkeur 'stinkend' haakaas en dit levert me steevast vis op. Smac of

luncheon meat, geflavourd met de Sonubaits Spicy Meat Shaker, of een dubbele 12 mm pellet in knoflookflavour zijn uitstekend haakaas en 'stinken prima'. De aanbeten zijn heftig, want ze trekken de hengel zomaar van de steun!

In de winter voer ik overigens vrijwel nooit. Ik maak liever gebruik van verschillende diameters pellets in

een korf. Deze bevochtig ik totdat ze goed beginnen te kleven en je ze goed in de korf kunt aandrukken; het liefst zo hard mogelijk zodat ze er zeker een uur in blijven zitten. Deze verschillende pellets voorzie ik nog wel van een extra flavour op waterbasis (Sonubaits Cheese and Garlic of Monster Crab). Die pellets gebruik ik in combinatie met de nieuwe River

Winterstekken...

Modern aas voor de oeroude barbeel

De River Feeder met zijn bijzondere stroombestendige vorm.

Feeder korf van Korum, die hier speciaal voor ontwikkeld is.

MONTAGES

Als montage gebruik ik normaliter het Korum Running Rig systeem, maar dit vervang ik in de winter voor een helicopter rig. Deze montage wordt gemaakt van een meter 'unleaded leadcore' van Avidcarp met een Korum Carp Helicopter rig. In de winter vis ik vaak rond obstakels en op grillige bodemstructuren. Het risico van (drijf)vuil is in de winter groter, vandaar mijn keus voor een leader. Alle rotzooi blijft hangen op de knoop van de leader en de hoofdlijn. Zo blijft de rest

van je montage vrij van troep en dit voorkomt het constant uit de knoop halen van de montage.

Maar de belangrijkste reden is eigenlijk dat de loodvrije leader veel slijtvaster is dan de hoofdlijn. Rondom veel van mijn winterstekken zit ik met grote regelmaat vast. Door het gebruik van deze leader is de kans op breuk van de hoofdlijn een stuk kleiner geworden. Voorzichtig drillen blijft echter een vereiste.

LIPPE EN OURTHE

Al met al is de wintervisserij op barbeel een bijzondere discipline. Ik houd ervan om het over een andere boeg te gooien en op zoek

te gaan naar oplossingen en kansen. De grote rivieren laat ik voor wat ze zijn in deze periode. Geef de kleinere rivieren dus nu een kans en ga op zoek. In Duitsland heb je bijvoorbeeld de Lippe en in België de Ourthe, waar je in de winter barbeel kunt tegenkomen. Op eigen bodem, aan de grens met onze zuiderburen, hebben we dan nog de Grensmaas, die eveneens een prima alternatief biedt. Ga eens op zoek en wie weet kom je prachtige winterstekken tegen, en houd je binnenkort ook zo'n koude barbeel in handen voor een trotse foto!

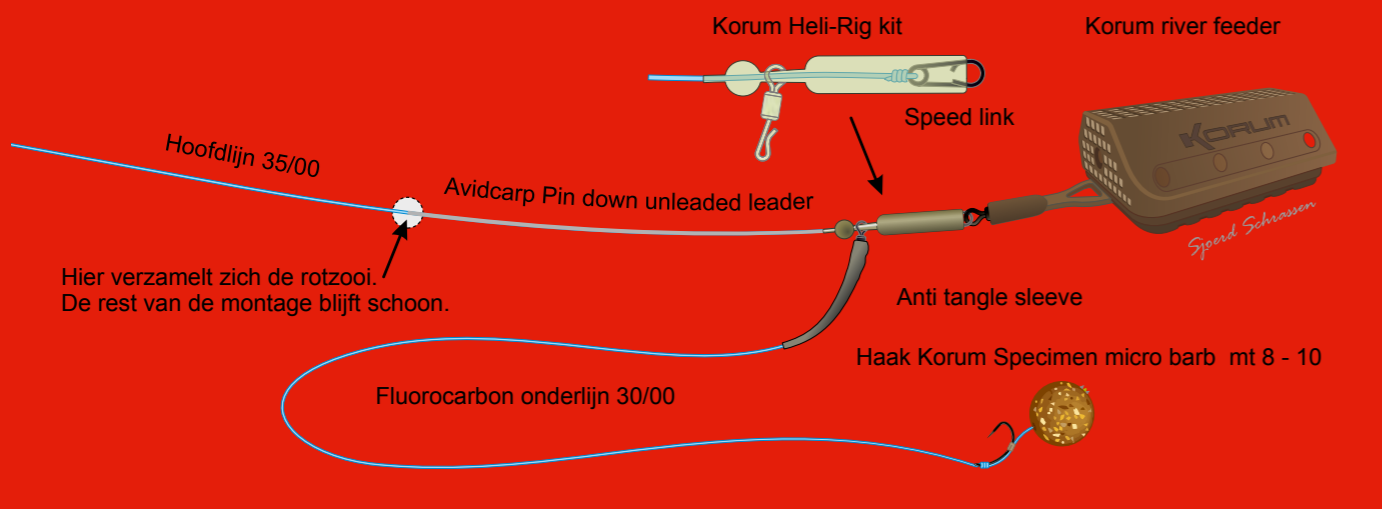
Tim Janssen

Dankzij de helicopter rig weinig drijf vuil op de haak.

WIERVRIJE HELICOPTER RIG

De zogenoemde helicopter rig blijkt in de praktijk steeds weer een zeer bruikbare montage voor het barbeelvissen. Dankzij de leader blijft het wier en vuil aan het begin van de montage hangen op de knoopovergang van hoofdlijn naar leader.

Geef de kleine rivieren een kans in de winter!